

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19561/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Срећко Димитријевић, адвокат из ..., против туженог "Generali osiguranje Srbija" адо Београд, чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1383/21 од 24.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1383/21 од 24.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1383/21 од 24.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 2496/16 од 25.02.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да им на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед смрти члана породице исплати износ од по 700.000,00 динара, односно укупан износ од 2.100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а тужиљи АА на име материјалне штете: износ од 43.804,00 динара на име трошкова сахране, износ од 220.000,00 динара на име трошкова израде споменика и износ од 85.910,38 динара на име штете на мотоциклу "Aprilia 125", односно укупно 349.714,38 динара са законском затезном каматом од 19.06.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца на име накнаде нематеријалне штете преко досуђених до тражених износа за још по 1.300.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а тужиљи АА на име материјалне штете за износ од још 336.196,00 динара за трошкове сахране, подушја и подизања споменика и износ од још 64.089,62 динара на име штете на мотоциклу, све са законском затезном каматом од 18.02.2015. године до 19.06.2018. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 595.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1383/21 од 24.03.2021. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена у делу става првог изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед смрти блиског лица исплати износ од по 700.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и у делу којим је тужени обавезан да тужиљи АА на име материјалне штете исплати износ од 43.804,00 динара на име трошкова сахране и износ од 220.000,00 динара на име трошкова израде споменика, све са законском затезном каматом од 19.06.2018. године до исплате, а жалба туженог у наведеном делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке, тако што је тужени обавезан да тужиљи АА на име материјалне штете на мотоциклу "Aprilia 125" исплати износ од 77.319,34 динара са законском затезном каматом од 19.06.2018. године до исплате, док је преко досуђеног, а до траженог износа од још 8.591,04 динара са законском затезном каматом од 19.06.2018. године до исплате, тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцима на име трошкова поступка исплати износ од 350.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због смрти блиског лица, и захтеву за накнаду материјалне штете, у чињенично-правној ситуацији да је син, односно брат тужилаца, као возач мотоцикла у саобраћајној несрећи која је настала радњом возача возила осигураног код туженог, задобио тешке телесне повреде од којих је преминуо, због чега тужиоци имају право на новчану накнаду због душевних болова у смислу члана 201. ЗОО, а тужиља АА у складу са чланом 154, 155 и 158. ЗОО има право на накнаду трошкова сахране и подушја, које је сносила, као и право на накнаду материјалне штете настале на мотоциклу чији је власник, умањену за 10% доприноса возача мотоцикла настанку штете због брзине кретања изнад дозвољене границе.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована другостепена пресуда, као и наводе изнете у ревизији којом се не конкретизује правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, чија је примена резервисана искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о

ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, како се накнада нематеријалне штете индивидуализује и подлеже правилима о сразмерном умањењу код постојања подељене одговорности за штету, те како је побијаном пресудом другостепени суд одлучио одговарајућом применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању, то у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

С обзиром да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба ради накнаде штете поднета је 23.03.2013. године од стране тужилаца АА из ..., ББ и ВВ, обоје из ..., који се у смислу члана 205. и 206. ЗПП, сматрају обичним супарничарима. Према члану 209. ЗПП, сваки супарничар је самостална странка у поступку и његове радње или пропуштања не користе, нити штете другим супарничарима. Зато се код обичног супарничарства вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединог захтева. За оцену дозвољености ревизије узима се у обзир појединачно вредност тужбеног захтева сваког од супарничара, а не збир свих тужбених захтева.

Имајући у виду да је у овом спору образована процесна заједница обичних активних супарничара и да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде за сваког од супарничара не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**